

ВИЈЕСТИ

Канин:
Забетониран
наставак
преноса
надлежности
на ниво БиХ

■ страна 2

ДРУШТВО

Буџет
Републике
Српске на
губитку због
илегалне
коцке

■ страна 7

HYPO ALPE ADRIA
S VAMA. UZ VAS. ZA VAS.

HYPO ŠTEDNJA - SIGURNA I VRIJEDNA!
www.hypo-alpe-adria.rs.ba • ☎ 070 340 440

Србин одличан у Лондону

Ноле јуриша
ка титули

■ страна 49

Небојша РАДМАНОВИЋ,
предсједавајући
Предсједништва БиХ

Инцко главни кривац за стање у БиХ

■ страна 3

ФОТО: Г. ШРЕГАН

ДАНАС

...купијте домаће
храните се здраво!

“Извјештај не одсликава стварну слику у БиХ, не осврћући се на то да нема самокритичности Валентина Инцка, за кога није тешко доказати да је главни кривац за овакво стање у посљедње двије године

“Посљедњи споразум између СНСД-а и СДП-а, којем се прикључује и ХДЗ БиХ, улива наду за договор. Сваки договор унутар БиХ толико важан да би морао добити ширу подршку

ИСТРАГА О АВИОНСКОЈ НЕСРЕЋИ У ДОБОЈ ОТКРИЛА
БРОЈНЕ НЕПРАВИЛНОСТИ У РАДУ АЕРОКЛУБА "ИКАР"

Пилот без дозволе, аеродром "дивљи"

▶ Мартић није имао довољно часова лета за преобуку за авион у којем је погинуо. На локацији аеродрома било кукурузиште ■ страна 15

Предсједник Владе РС Александар Џомбић најавио рационализацију радних мјеста у администрацији

Јавна управа "набујала" на 5.145 чиновника

■ страна 5

ПЛУС

Глас Српске

www.glassrpske.com

објектџиб

Интервју
Бојан Ж. Босиљчић:
Без филма
нема културе

Култура
Бејбеј Ванг
свира на води

НЕОБИЧНЕ ПРВЕ ДАМЕ ПРИВЛАЧЕ ВЕЋУ ПАЖЊУ ОД СВОЈИХ МУЖЕВА

Предсједници воле опаснице, пјевачице и звијезде сапуница

**РИ
СОЛ-ЈУ**
највећа
звјезда
Сјеверне
Кореје

**АНХЕЛИКА
РИВЕРА,**
глумица из
сапуница,
познатија
од супруга

**ПЕНГ
ЛИУЈАН,**
будућа
прва дама
Кине, генерал
и пјевачица

Ф

илм је ли-
тература

нашег времена, најпопуларнији, најраспрострањенији и најмоћнији медиј. Без филма нема културе, а без културе нема ни идентитета земље.

Рекао је то у интервјуу за "Глас Српске" публициста, новинар и филмски критичар Бојан Ж. Босиљчић, који годинама живи и ради у Канади.

- Нажалост, у Европи и Канади филм је "седма умјетност", а у Холивуду веома уносан бизнис - истакао је Босиљчић.

ГЛАС: Рекли сте да се кроз филм огледа стварност и да је **Ваша посљедња књига "Модерна времена"**, која је збирка филмских критика, заправо хроника прве деценије 21. вијека. Мислите ли да сте успјели да дочарате све што се дешавало у том времену?

БОСИЉЧИЋ: Моја књига је својеврсни филмски роман у 111 прича. Она добрим дијелом говори о кошмарној страни америчког сна, и заправо носи концепт сличан америчком филмском опусу данског аутора Јарса фон Трира, који је у својим дјелима приказао Америку управо онако како је доживио гледајући холивудске филмове и ТВ шоуе. Избором одговарајућих филмова са репертоара одашњих "синефлекса" ја сам кроз своје критике сачинио један портрет савременог свијета, и посебно Америке, још увијек "дежурног свијетског полишајца". На примјер, ако гледате филмове Мајкла Мура, Оливера Стоуна, Мартина Скорсезеа или Александра Пејна, открићете једну другу, скривену страну Америке, нимало ружичасту. Ти филмови постављају питање шта се то десило са "земљом слободних и храбрих" и зашто се тај фамозни "амерички сан" за многе Американце сада претворио у најриђе ноћне море. Кроз филмске критике, које имају димензију есеја, објављене у "најза-

"Биоскоп Парадизо" филм за сва времена и све генерације

паднијим српским новинама" - "Кинобрану" из Ванкувера, у периоду од 2001. до 2011. године, ја сам одсликао данашњу цивилизацију, ова тјескобна модерна времена обиљежена наметнутим и измишљеним ратовима, насилним стварањем фантомских држава, глобалном економском ресесијом, протитуисањем појма демократије, величањем технологије која заправо убија нашу човјечност и слободу, продуженим колапсом капитализма, деградацијом моралних начела, ерозијом традиционалних духовних вриједности и оркестрираним медијским заглављивањем маса. Многе веома позитивне оцјене које сам добио у приказима моје књиге дају ми потврду да "Модерна времена" доноси једну узбуљиву "хронку врелих година".

ГЛАС: Кажете да је филм **данас најдемократскија форма умјетности?**

БОСИЉЧИЋ: Филм је литература нашег времена, најпопуларнији, најраспрострањенији и

најмоћнији медиј. Доласком ових електронских доба, филм је доступан свакоме једним "кликом" компјутерског миша. Исто тако, са развојем технологије, данас је мно-

го лакше снимити филм, заправо свако ко има идеју и талента може направити свој филм и на "I-Фон"!

ГЛАС: Објавили сте седам књига, од којих су три о историји и савременом канадском филму, што прије Вас није учинио ниједан Канађанин?

БОСИЉЧИЋ: Канадски филм је благо скривено и од очигу домаћих гледалаца, самих Канађана који, као и многи други, више воле да гледају холивудске филмове "веће од живота". Чињеница да сам једино ја, као дошљак и натурализован Канађанин, објавио чак три књиге о овашњој кинематографији довољно говори сама за себе. Ја волим канадски филм јер је одважан, окренут стварности и обичним малим људима, њиховим надањима и стрепњама, разочарањима и успјесима, недоумицама и дилемама, промашајима и достигнућима. Ови филмови говоре отворено, без табуа, о животу, о овој "земљи изгубљених душа" на великом бијелом сјеверу. За многе

ИНТЕРВЈУ

Са амбасадором Србије у Канади Зораном Вељићем

БОЈАН Ж. БОСИЉЧИЋ,
публициста, новинар и филмски критичар

Без филма нема ни културе

Филм је литература нашег времена, најпопуларнији, најраспрострањенији и најмоћнији медиј. Иако оскудијева финансијским средствима, српска кинематографија не оскудијева талентованим ауторима и оригиналним идејама, истакао Босиљчић

домаће гледаоце канадски филм је досадан и незанимљив, јер они од филма очекују бјекство од често туробне стварности, коју им нуди Холивуд својим ескапистичким "брејнвошингом". Ја преферирам филмове са животним причама у којима могу да се идентификујем са ликовима од "крви и меса".

ГЛАС: Колико се данас у Канади посвећује пажња умјетничкој вриједности филма? Каква је, према Вашем мишљењу, ситуација у Холивуду, а каква у Европи?

БОСИЉЧИЋ: По свом идејном концепту, и са малим продукционим буџетом, канадски филм је сличан ауторском европском филму, са ослонцем на стваралачке визије појединца, који је често и редитељ и сценариста и продуцент филма. У том смислу ја сам на минуло 19. фестивалу европског филма на Палићу рекао да је канадски филм заправо "европски

филм на сјеверноамеричком континенту".

Док се у Европи и Канади филм још увијек третира као "седма умјетност", у Холивуду је то веома уносан бизнис, веома добро подмазана машина за прављење пара и испирање мозгова публике. Прослављени редитељ Џејмс Камерон, иначе поријеклом Канађанин, који је покорио Холивуд својим "Терминатором", "Титаником" и "Аватаром", рекао ми је у једном интервјуу да он прави "покретне слике", јер тако се филм у Холивуду третира. Срећом, постоји и она друга филмска Америка, такозвана независна продукција, са ауторима као што су Цим Шармуш и Тод Солонц, која је негација и сушта супротност Холивуду.

ГЛАС: Изјавили сте недавно да ће бити све више филмских критичара. Како би то могло да утиче на квалитет филмске критике?

САРАЈЕВО

ГЛАС: Живјели сте у Сарајеву и Суботици. Колико често данас посјећујете те градове?

БОСИЉЧИЋ: У Сарајеву идем веома ријетко. За мене лично, од оног Сарајева каквог памтим, остало је само име, географски појам на карти. У том граду, одакле је моје поријекло, сада се осјећам као странца. Много чешће идем у Суботицу, гдје сам по изласку из Сарајева провео само 15 мјесеци, али гдје сам као новинар и писац оставио доста трага. Ту су ме људи брзо прихватили. Прија ми тај амбијент питоме војвођанске равнице, одговара ми тај суботички мултикултурни и мултиетнички миље, што је некад красило Сарајево.

БОСИЉЧИЋ: Дигитална ера поједноставила је и убрзала приступ широких маса филмовима. Мислим да свако ко редовно прати филмску продукцију може практично да буде и критичар! Наравно, потребан је и таленат да то што мислите искажете на занимљив начин. Филмска критика, као и филмски фестивали, више нису резервати, нити су уски елитни кругови и ексклузивни дебатни клубови о филму. Са бујањем електронских медија све је више независних филмских критичара. Довољно је само "сурфовати" на интернету да се увјерите колико има "новопечених" филмских критичара. То све може само да обогати

РАЗГОВАРАЛА:
САНДРА КЉАЈИЋ
sandra@glassrspe.com

Бојан Ж. Босилчић

БИОГРАФИЈА

Дипломирани политиколог, Са-ројлија Бојан Ж. Босилчић (55) новинарством се бави од 1976. године. Од средине 1980-их година па до избијања рата у БиХ писао је филмске критике и есеје у сарајевским медијима. Живео је и радио и у Суботици, а 1995. се доселио у Канаду. Члан је Међународне федерације филмских критичара и новинара (FIPRESCI). Објавио је седам књига, од којих су три о историји и савременом канадском филму. Овог хроничара канадског филма с краја 20. и у првој деценији 21. вијека у Канади су назвали "сањарем који оставља траг".

мски ствараоци. Ко Вам је од њих остао посебно у сјећању?

БОСИЉЧИЋ: Сви канадски филмски аутори и глумци, које сам интервјуисао на додјели "Genija" или на великим међународним фестивалима у Торонту и Монреалу, веома су пријатни, скромни људи, чврсто на земљи. Они су "ти дивни сањари" које домаћа публика скоро и не препознаје, јер су сви погледи овдашње јавности упрти ка хировитим и размаженим холивудским звијездама. Најснажнији утисак на мене је оставио Атом Егојан, један од најцјењенијих канадских филмских стваралаца широм свијета. Са њим сам се често сусретао у протеклих 15 година. Он је тако приступачан, ненаметљив, тих, природно љубазан човјек, из којег зрачи интелигенција и духовност. Атом Егојан је поријеклом Јерменац, рођен у избјеглиштву у Каиру, којем је турски геноцид почињен над његовим народом 1915. године незалијечена рана на срцу и души. Овај стравични масакр је заправо "мајка" свих његових филмова. Иза свог бола и патње, који су тако често присутни у његовим дјелима, стоји та трагедија јерменског народа.

Канадски филм благо скривено и од очију домаћих гледалаца, самих Канађана

доприноса који имигранти, попут мене, дају културној баштини Канаде, у којој су у употреби два званична језика - енглески и француски. Моја претходна књига, "Ти дивни сањари", која говори о тридесетогодишњој историји овдашњих највиших филмских награда "Genija" - канадских "Оскара", иначе једина такве врсте у цијелом свијету, наишла је на заиста огроман медијски публицитет у Канади, од атлантске до пацифичке обале. Због обавеза око моје најновије књиге "Модерна времена" био сам спријечен да се у потпуности ангажујем на томе да се књига преведе на енглески језик и објави у Канади.

ГЛАС: Ваши саговорници били су најпознатији канадски фил-

Са Ким Катрал

БОСИЉЧИЋ: Иако оскудијева финансијским средствима, српска кинематографија зато не оскудијева талентованим ауторима и оригиналним идејама. То је несумњиво једна од најжилавијих, најплодотворнијих и најинтересантнијих "малих" кинематографија. Без филма нема културе, а без културе нема ни идентитета земље. Српски филмови су посљедњих година побрали многе награде на филмским фестивалима широм свијета, постајући најбољи амбасадори српске културе.

ГЛАС: У име Савјета града Гатиноа члан тог највишег органа управе задужен за културу и умјетност Стефан Псенак недавно је рекао да сте ви "један од оних досељеника у Квебек који трајно доприносе канадској културној баштини". Шта за Вас значи чињеница да су Ваше књиге, иако писане на српском језику, постале медијски хит у Канади, увршене у каталог Националне библиотеке Канаде?

БОСИЉЧИЋ: Канада је мултикултурна заједница, цијели свијет у једној земљи, у којој живе људи поријеклом из више од 220 различитих етничких заједница. Канада је 1971. године усвојила мултикултурализам као званичну политику, која подстиче хармонију и промовише толеранцију, поштовање и разумевање међу различитим културама унутар земље, уз право очувања властитог етни-

ти и допринесе квалитету, јер што се више гласова чује, биће и много више различитих промишљања и откривања вредности и порука филмова. Ја сам присталица демократизације филмске критике.

ГЛАС: У јулу ове године били сте члан жирија Фестивала европског филма на Палићу. Каква су утисак на Вас оставили филмови које сте тамо видјели?

БОСИЉЧИЋ: Био је то за мене мали културолошки шок, јер овдје у сјеверноамеричким "мегаплексима", окупираним од стране холивудских "блокбастера", готово да нема мјеста за европске, односно умјетничке филмове уопште. Генерално, били су то храбри, провокативни филмови, ин-

тригантних ауторских визија, који смјело говоре о овим тежобним модерним временима. Мени су се посебно свидјели снажни духовни румунски филм "Иза брегова" канског лауреата Кристијана Мунђијуа, који је исказао свеобухватност ауторског захвата у третирању недовољно истражених дилема унутар стварности те европске регије, као и домаћи српски филм "Парада", урнебесна (траги)комедија контроверзног београдског редитеља Срђана Драгојевића, који је показао да је могуће направити "мејнстрим" филм о озбиљној теми за најширу гледалачку публику.

ГЛАС: Какво је Ваше мишљење о данашњој српској кинематографији?